

Bruxelles, den 31.10.2013
COM(2013) 749 final

KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS SÆRBERETNING

**"KAN KOMMISSIONEN OG MEDLEMSSTATERNE VISE, AT EU'S BUDGET FOR
UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER ER ANVENDT FORSVARLIGT?"**

DA

DA

KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS SÆRBERETNING
"KAN KOMMISSIONEN OG MEDLEMSSTATERNE VISE, AT EU'S BUDGET FOR
UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER ER ANVENDT FORSVARLIGT?"

RESUMÉ

I. Kommissionen bemærker, at emnet for denne revisionsberetning navnlig er overvågning, evaluering og rapportering vedrørende effektiviteten og produktiviteten samt anvendelsen af disse overvågnings- og evalueringsoplysninger angående udgifterne til udvikling af landdistrikter.

IV. Med hensyn til, om EU's budget til udvikling af landdistrikter er forsvarligt anvendt, kan bestemte resultater og virkninger først vurderes ordentligt gennem evalueringer langt inde i programmeringsperioden og efter dennes afslutning.

V.

a) Kommissionen finder, at de tre overordnede mål for udvikling af landdistrikter er tilstrækkelig klart fastlagt i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1698/2005. De er yderligere specificeret og uddybet i betragtningerne i Fællesskabets strategiske retningslinjer. Medlemsstaterne bruger disse mål i deres programmering.

Når Kommissionen godkender landdistriktsudviklingsprogrammerne, foretager den en analyse med henblik på at kontrollere, at programmerne og foranstaltningerne er i overensstemmelse med Fællesskabets strategiske retningslinjer og de relevante nationale strategiplaner, og at de overholder de relevante lovbestemmelser.

b) For flerårige programmer såsom landdistriktsudviklingsprogrammer kan bestemte resultater og virkninger først vurderes ordentligt gennem evalueringer langt inde i programmeringsperioden og efter dennes afslutning.

Desuden findes der nyttige oplysninger i de årlige statusrapporter om gennemførelsen med hensyn til økonomisk gennemførelse og output.

Endvidere offentliggør Kommissionen de evalueringer, som foretages på dens vegne, i deres fulde ordlyd, sammen med de dertilhørende kvalitetsvurderinger på Europa-webstedet og sender dem til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

c) Det er Kommissionens holdning, at den - for så vidt angår udformningen - og medlemsstaterne - for så vidt angår gennemførelsen - har anvendt det foreliggende overvågnings- og evalueringssinput.

Overvågningsoplysninger bruges til at begrunde eventuelle ændringer af landdistriktsudviklingsprogrammer. På samme måde havde midtvejsevalueringerne en retningsgivende funktion, da en række ændringer af landdistriktsudviklingsprogrammer var knyttet til resultaterne af disse midtvejsevalueringer.

VI. Oplysningerne fra overvågnings- og evalueringssystemet var ganske vist ufuldstændige og muligvis ikke altid fuldt ud pålidelige, men de var de bedste, der forelå på dette stadium i lyset af de økonomiske og praktiske begrænsninger, som Kommissionen og medlemsstaterne stod over for.

Kommissionen arbejdede i 2008 og 2009 sammen med medlemsstaterne om at udfylde hullerne i landdistriktsudviklingsprogrammerne. For hvert af disse programmer har Kommissionens tjenestegrene påvist de manglende mål og mål, der ikke var tilstrækkelig kvantificerede, og opfordret forvaltningsmyndighederne til at forbedre deres sæt af mål. Denne indsats medførte store forbedringer i sættet af mål via ændringer af landdistriktsudviklingsprogrammer.

Kommissionen har stillet løsningsforslag til en række problemer vedrørende overvågnings- og evalueringssystemet for den næste programmeringsperiode, men der vil altid skulle findes en

balance mellem fordelene ved overvågning og evaluering og omkostningerne og den administrative byrde forbundet dermed.

Kommissionen mener, at den har været forsigtig i fastsættelsen af kvantificerede mål i forbindelse med målsætninger, der påvirkes af mange udefrakommende faktorer (såsom det økonomiske klima).

VII.

a) Det er allerede et retligt krav, at forslaget til ændringer af landdistriktsudviklingsprogrammer skal begrundes. Kommissionen vil fortsat overvåge programmernes effektivitet og produktivitet og vil i stigende grad fokusere på resultater ved periodens afslutning.

Kommissionen og medlemsstaterne bruger de foreliggende oplysninger i overvågnings- og evalueringsrammen. Således blev der taget hensyn til resultaterne af midtvejsevalueringerne i programændringerne.

b) Kommissionen godtager anbefalingen.

Mange af resultaterne af midtvejsevalueringerne vedrørte forberedelserne til den efterfølgende evaluering, og der er allerede truffet foranstaltninger på medlemsstatsniveau.

c) Forslaget til overvågnings- og evalueringssystemet for 2014-2020 omfatter en bred vifte af ændringer sammenlignet med den fælles overvågnings- og evalueringsramme.

I stedet for en midtvejsevaluering kommer der udbyggede årlige gennemførelsesrapporter i 2017 og 2019, som vil omfatte resultater af evalueringer. Medlemsstaterne vil blive anmodet om at gennemføre evalueringsaktiviteter i løbet af hele programmeringsperioden i overensstemmelse med evalueringsplanen, der indgår i landdistriktsudviklingsprogrammerne.

Vurdering og rapportering af politikens resultater og virkninger vil blive sat i tættere forbindelse med selve gennemførelsen af landdistriktsudviklingsprogrammerne.

d) For perioden 2014-2020 udarbejder Kommissionen og medlemsstaterne en overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik som helhed, herunder overvågnings- og evalueringsrammerne for landdistriktsudviklingsprogrammerne. I den forbindelse er der fastlagt en række obligatoriske fælles indikatorer med krav om yderligere indikatorer, hvor dette er nødvendigt for at håndtere det enkelte programs særlige karakter.

De fælles indikatorer kommer også til at danne grundlag for forbindelsen mellem politikken for udvikling af landdistrikter og den bredere 2020-strategi.

For perioden 2014-2020 forventes der kvantificerede målindikatorer for hvert indsatsområde. Der skal aflægges rapport om hvert af disse i de årlige gennemførelsesrapporter. For nogle indsatsområder er målindikatoren fastsat på outputniveau. Hvor den relevante resultatindikator er mere kompleks og ikke egnet til den årlige målovervågning, vil dens værdi dog blive vurderet gennem evaluering og medtaget i rapporterne for 2017 og 2019 og de efterfølgende rapporter.

e) Overvågnings- og evalueringssystemet vil i videst muligt omfang blive baseret på eksisterende oplysninger. Selv om evalueringer også kræver en vurdering af en politiks virkninger, kan denne ikke umiddelbart udledes af selve programmet.

f) For fremtiden har Kommissionen i stedet for midtvejsevalueringerne foreslået udvidede årlige gennemførelsesrapporter i 2017 og 2019.

De årlige gennemførelsesrapporter vil indeholde et referat af evalueringresultaterne, og det er hensigten, at dette skal omfatte de relevante resultater fra de efterfølgende evalueringer for 2007-2013.

Dertil kommer, at Kommissionen offentliggør de fuldstændige rapporter om evalueringer, der er foretaget på dens vegne, sammen med kvalitetsvurderingerne deraf, således at alle konklusioner fremlægges.

INDLEDNING

2. De fælles overvågnings- og evalueringsrammer er ikke blot et middel til at kontrollere budgetgennemførelsen.

Kommissionen foretager f.eks. revisionsbesøg for at kontrollere, at politikken for udvikling af landdistrikter gennemføres korrekt. Opfølgningen af disse revisioner kan omfatte finansielle korrektioner.

3. Overvågning og evaluering giver ikke alene oplysninger om en politiks grad af effektivitet eller produktivitet, men også om årsagerne hertil.

Det gør det muligt at tilpasse gennemførelsen af politikken eller at ændre den, hvis det er nødvendigt.

5. For 2007-programmeringsperioden var den fælles overvågnings- og evalueringsramme noget nyt. Det er klart, at for medlemsstaterne, hvoraf nogle er relativt nye i EU eller har en meget begrænset evalueringskultur, er der tale om en indlæringskurve, både med hensyn til metoden for dataindsamling og -behandling og anvendelsen af evalueringsresultaterne.

Den fælles overvågnings- og evalueringsramme er en betydelig forbedring i forhold til overvågningen og evalueringen af tidligere programmeringsperioder. Både metoder og definitioner er blevet forbedret siden 2010, om end især (årlig) overvågning af resultatindikatorer fortsat er en vanskelig opgave for forvaltningsmyndighederne.

Se også Kommissionens svar til tabel 1 under tabel 1 a i Kommissionens afsnit med svar. Det bedes bemærket, at disse svar blev offentliggjort sammen med Revisionsrettens rapporter, som står anført i tabel 1. Følgelig afspejler disse svar situationen på revisionstidspunktet og er ikke blevet ajourført.

6. For perioden 2014-2020 indfører Kommissionen og medlemsstaterne et overvågningssystem for den fælles landbrugspolitik som helhed. I dette system tages der hensyn til erfaringer fra tidligere. Alle overvågnings- og evalueringssystemer har nødvendigvis en række begrænsninger såsom adgang til data, omkostninger til målinger, at det kræver tid, inden resultaterne/virkningen af en politisk foranstaltning bliver synlige, eller modstridende behov såsom ønsket om at reducere den administrative byrde. Det nye overvågnings- og evalueringssystem er derfor så vidt muligt baseret på eksisterende datakilder samt overvågningsdata indhentet under gennemførelsen af politikken.

BEMÆRKNINGER

Fælles svar til punkt 19 og 20:

Ifølge finansforordningen skal SMART-målsætningerne bruges på aktivitetsplan. Aktivitetsbaseret budgetlægning 04 (dvs. udgifter til udvikling landdistrikter) gennemføres inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammerne, der består af et sæt foranstaltninger, som kan bidrage til flere målsætninger. De overordnede målsætninger er således fastlagt på programniveau, og deres resultater måles på dette niveau (se også Kommissionens svar på punkt 22-25).

SMART-målsætninger bør gøre det muligt at bedømme, om de er blevet nået, ikke nødvendigvis et kvantificeret mål.

22. Baggrunden for hver foranstaltning findes i forordningens betragtninger. Målingen af output for hver enkelt foranstaltning skal være specifik og kontrollerbar. For at sikre, at målsætningerne nås på programplan, vil der normalt være behov for en kombination af foranstaltninger tilrettelagt i en aksestruktur for programmeringsperioden 2007-2013.

23. Målsætningerne på EU-plan er fastlagt i relation til kvalitet og specificerer, i hvilken retning politikken skal føre konkurrenceevne og diversificering. Kommissionen mener, at den har været forsigtig i fastsættelsen af kvantificerede mål i forbindelse med målsætninger, der påvirkes af mange udefrakommende faktorer (såsom det økonomiske klima).

Kommissionen mener, at dens forslag til forordninger for 2014-2020 omfatter et klart hierarki af målsætninger og fastsætter mål på EU-plan (EU 2020), mens medlemsstaterne skal fastsætte kvantificerede mål, der stemmer overens hermed, for hvert indsatsområde i landdistriktsudviklingsprogrammerne.

25. Den arkitektur, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1698/2005, er baseret på en sammenhængende værktøjskasse, der skal bidrage til at opfylde de tre målsætninger for udvikling af landdistrikter. I denne værktøjskasse er der taget behørigt hensyn til de foreliggende oplysninger om de enkelte foranstaltningers effektivitet og produktivitet.

Fælles svar til punkt 26 og 27:

Den fælles overvågnings- og evalueringsramme blev indført med programmeringsperioden 2007-2013. Formålet med dem er at understøtte programmets målsætninger ved at fastsætte mål for output, resultater og virkninger.

Fastlæggelsen af kvantificerede mål var en ny øvelse og en læringserfaring for både forvaltningsmyndighederne og Kommissionen. Hvis landdistriktsudviklingsprogrammerne blev vedtaget med et ufuldstændigt sæt mål, lovede medlemsstaterne at færdiggøre dem.

Kommissionen arbejdede i 2008 og 2009 sammen med medlemsstaterne om at udfylde hullerne i landdistriktsudviklingsprogrammerne. For hvert af disse programmer har Kommissionens tjenestegrene påvist de manglende mål og mål, der ikke var tilstrækkelig kvantificeret, og opfordrede forvaltningsmyndighederne til at forbedre deres sæt af mål. Denne indsats medførte store forbedringer i sættet af mål via ændringer af landdistriktsudviklingsprogrammer.

Formålet med evalueringen, hvortil der blandt andre kilder bruges overvågningsdata, er at fastslå, om et bestemt program har bidraget til, forbedret eller fremmet et bestemt mål, og dermed om målsætningerne er nået.

Det er en udfordring at evaluere komplekse politiske instrumenter, og metodologien og anvendelsen af den forbedres løbende for bedre at kunne påvise de politiske resultater.

27. Se også Kommissionens svar til tabel 1 under tabel 1 a i Kommissionens afsnit med svar. Det bedes bemærket, at disse svar blev offentliggjort sammen med Revisionsrettens rapporter anført i tabel 1. Følgelig afspejler disse svar situationen på revisionstidspunktet og er ikke blevet ajourført.

28. For 2014-2020-perioden udarbejder Kommissionen og medlemsstaterne en overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik som helhed, herunder overvågnings- og evalueringsrammerne for landdistriktsudviklingsprogrammerne. I den forbindelse er der fastlagt en række obligatoriske fælles indikatorer med krav om yderligere indikatorer, hvor dette er nødvendigt, til at håndtere det enkelte programs særlige karakter.

De fælles indikatorer kommer også til at danne grundlag for forbindelsen mellem politikken om udvikling af landdistrikter og den bredere 2020-strategi.

- Dette var navnlig tilfældet i begyndelsen af programmeringsperioden, men i mange tilfælde blev målværdierne suppleret på et senere tidspunkt.
- Kommissionen mener, at et mål både kan være en kvantificeret målsætning og et skøn over forventede resultater.

- En række fælles indikatorer vil aldrig være nok til at få et overblik over alle situationer. De retlige rammer giver forvaltningsmyndighederne mulighed for at indføre programspecifikke indikatorer, hvor dette er nødvendigt.

29. Se svarene til punkt 26 og 27.

Der blev efterfølgende fastsat indikator mål for output og resultater for miljøvenlige landbrugsforanstaltninger for Østrigs landdistriktsudviklingsprogrammer, såsom antal bedrifter, hvortil der er ydet støtte, støttet område, antal kontrakter, opdyrket område, der bidrager til biodiversitet, vandkvalitet, klimaændringer, jordens kvalitet og forebyggelse af marginalisering.

30. På grundlag af strategien afspejler tildelingen af budgetmidler de prioriterede behov, som medlemsstaterne har fastlagt.

31. Den fælles overvågnings- og evalueringsramme blev indført med programmeringsperioden 2007-2013. Ifølge lovgivningen skal der forud kun fastsættes vejledende (ikke-bindende) mål. Fastlæggelsen af kvantificerede mål var en ny øvelse og en læringserfaring for både forvaltningsmyndighederne og Kommissionen. I denne sammenhæng er det forståeligt, hvis nogle oprindelige mål har været urealistiske, og at det derfor har været hensigtsmæssigt at nedjustere dem.

32. Se svarene til afsnit 26 og 27.

Det er muligt at inddrage yderligere indikatorer i medfør af forordning (EF) nr. 1698/2005 (artikel 81, stk. 2). Som det fremgår af denne artikel, er hensigten ikke at have et udtømmende sæt yderligere indikatorer, men snarere at definere et begrænset antal yderligere indikatorer, der gør det muligt at overvåge og evaluere forhold, der er specifikke for de enkelte landdistriktsudviklingsprogrammer.

I henhold til principperne om delt forvaltning og subsidiaritet er det medlemsstaterne, som skal fastlægge de relevante indikatorer. De tjekkiske myndigheder fandt ikke indikatoren "antal bedrifter, der indfører nye produkter eller ny teknologi" relevant for foranstaltningerne "øge værdien af landbrugsprodukter", da innovationsfokuserede projekter finansieres under M124. Denne forklaring fremkom som svar på GD AGRI's brev om de årlige fremskridtsrapporter 2010 og blev godkendt, fordi den afspejler udformningen af de tjekkiske foranstaltninger.

33. Se svar til punkt 26-27 og 31.

34. Se svar til punkt 26.

Kommissionen er bekendt med forskellene i definitionerne af indikatorer og har i den nye overvågnings- og evalueringsramme lagt stor vægt på at sikre en korrekt definition af indikatorerne.

De fælles rammer for overvågning og evaluering blev indført med programmeringsperioden 2007-2013. Fastlæggelsen af kvantificerede mål for udvikling af landdistrikter var en ny øvelse og en læringserfaring for både forvaltningsmyndighederne og Kommissionen.

35. Overvågnings- og evalueringssystemer er udformet med henblik på at tilvejebringe oplysninger på tre niveauer: output, resultater og virkninger. Alle tre niveauer af resultatindikatorer er nødvendige for at kunne vurdere politikken på både kort og langt sigt. Oplysningerne om resultater er en integrerende del af systemet.

Fælles svar til punkt 37, 38 og 39.

For 2007-programmeringsperioden var den fælles overvågnings- og evalueringsramme noget nyt. Det er klart, at for medlemsstaterne, hvoraf nogle er relativt nye i EU eller har en meget begrænset evalueringskultur, er der tale om en indlæringskurve, både med hensyn til metoden for dataindsamling og -behandling og til anvendelsen af evalueringsresultaterne.

Håndbogen om den fælles overvågnings- og evalueringsramme indeholder vejledning i, hvordan den skal gennemføres. Desuden skal Kommissionen både nu og fremover (i form af arbejdsdokumenter, spørgsmål/svar osv.) give medlemsstaterne yderligere vejledning gennem de forskellige tilgængelige fora (Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne, Evalueringsekspertudvalget og det europæiske netværk for landdistriktsudvikling).

I henhold til subsidiaritetsprincippet har forvaltningsmyndighederne dog en vis fleksibilitet med hensyn til måden, de opretter deres system på.

For den nye programmeringsperiode blev der lige fra starten taget hensyn til data til overvågning og evaluering, databehov blev afbalanceret, den administrative byrde blev reduceret, og man foretrak et system, der så vidt muligt bygger på eksisterende datakilder.

40. Især udviklingen af indikatorer under den fælles overvågnings- og evalueringsramme til Leader-aksen var en stor udfordring. Men Leader er en del af den fælles overvågnings- og evalueringsramme.

Kommissionen vejledte medlemsstaterne, også om evaluering af Leader. I forbindelse med det europæiske netværk for landdistriktsudvikling arbejdede man med selvvurdering af lokale udviklingsstrategier.

Fælles svar til punkt 41 og 42:

Se svar til punkt 37.

Den fælles overvågnings- og evalueringsramme er en betydelig forbedring i forhold til overvågningen og evalueringen af tidligere programmeringsperioder. Alligevel har de første gennemførelsesår været en læringsproces for både Kommissionen og medlemsstaterne. Både metoder og definitioner er blevet forbedret siden 2010, om end især (årlig) overvågning af resultatindikatorer fortsat er en vanskelig opgave for forvaltningsmyndighederne.

Tekstboks 1 - Eksempler på vanskeligheder med resultatindikatorer

De forskelle i foranstaltningerne, som Revisionsretten har påpeget, kan måske ikke forklares fuldt ud med forskelle i foranstaltningerne, men kan også tilskrives forskelle i de enkelte medlemsstaters udgangspunkter. Det er almindelig skik og brug i politikken om udvikling af landdistrikter at betragte "et nyt produkt eller en ny teknik" som noget, der er nyt for regionen. Kommissionen arbejder tæt sammen med medlemsstaterne for at sikre mest mulig konsekvens.

Det erkendes, at der var visse problemer med korrekt registrering af data til output vedrørende "Område, der er omfattet af støtte til miljøvenligt landbrug" og resultatindikatoren vedrørende "arealforvaltning, som bidrager til biodiversitet". Outputindikatoren er fastsat på foranstaltningsplan, mens resultatindikatoren befinder sig på akseplan og dækker de forskellige relevante foranstaltninger og ordninger under akse 2. I nogle tilfælde kan de korrekte tal være de samme - afhængigt af de gennemførte foranstaltninger og ordninger - men i de fleste tilfælde vil dataene være forskellige.

43. Midtvejsevalueringen gav et godt overblik over gennemførelsen af landdistriktsudviklingsprogrammerne. For flerårige programmer såsom landdistriktsudviklingsprogrammer kan bestemte resultater som f.eks. bruttoværditilvækst og følgevirkninger først vurderes ordentligt langt inde i programmeringsperioden og efter dennes afslutning. Sådanne virkninger kan først måles, når der er gået tilstrækkelig længe efter gennemførelsen. For de fleste aktiviteter var dette endnu ikke tilfældet på tidspunktet for midtvejsevalueringen. Foranstaltninger under akse 3 og 4 tager f.eks. længere tid at gennemføre, og følgelig går der også længere tid, inden resultater og virkninger bliver synlige.

Nogle af programmernes resultater og virkninger kunne derfor endnu ikke måles til forskel fra udgifter eller output.

44. Brugen af oplysninger fra et begrænset antal sager som grundlag for konklusionerne på hele foranstaltningen eller programmet kan være metodologisk forsvarligt, hvis de bruges korrekt. Dette afhænger af stikprøvens repræsentativitet.

Se også svaret til punkt 56.

45. Se svar til punkt 43.

For mange programmer kom midtvejsevalueringerne for tidligt til, at man kunne foretage en produktiv vurdering. Dette kan først ske, når programmernes resultater/virkninger er blevet synlige. Kommissionen tilskynder fortsat medlemsstaterne til at forbedre kvaliteten og konsekvensen af evalueringerne og yder metodologisk støtte.

Eftersom de fleste evalueringsekspertes på dette tidspunkt i programmets livscyklus fokuserede på (gennemførelsen af) de enkelte foranstaltninger, var det for tidligt at drage mere generelle konklusioner med hensyn til, om de overordnede målsætninger på EU-plan var opfyldt.

47. Som det fremgår af ovenstående, blev den fælles overvågnings- og evalueringsramme indført for første gang for programmeringsperioden 2007-2013, og de første år var en læringsproces.

De tre nævnte rapporter, som blev indsendt i juli 2012 i overensstemmelse med forordningen, var ikke godkendt i april 2013, fordi der krævedes yderligere rettelser i dem. Det skal dog understreges, at 89 af de 92 rapporter, der er indsendt for 2011, var blevet godkendt. I disse årlige statusrapporter for 2011 var sættet af outputindikatorer tæt ved at være fuldstændigt.

For nogle af indikatorerne i bilaget var det oprindeligt forventningen, at deres værdier skulle indsendes årligt som led i overvågningsdataene i de årlige statusrapporter, men man har erkendt, at det kræver input fra evalueringsekspertes at kunne beregne dem, og/eller at der skal gå et vist tidsrum, inden de kan måles. Det er derfor ikke effektivt at vurdere dem hvert år, og medlemsstaterne er blevet vejledt i overensstemmelse hermed.

48. I et system med delt forvaltning skal hver enkelt partner påtage sig sit eget ansvar.

Uregelmæssigheder i overvågningsdata og i de årlige statusrapporter er blevet drøftet systematisk med medlemsstaterne.

Kommissionen har anmodet de ungarske myndigheder om igen at medtage den oprindelige ordlyd.

For den nye programmeringsperiode har Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaterne samarbejdet om på forhånd at fastlægge en definition af data og datakilder.

50. Den fælles overvågnings- og evalueringsramme er en betydelig forbedring i forhold til overvågningen og evalueringen af tidligere programmeringsperioder. Alligevel har de første gennemførelsesår været en læringsproces for både Kommissionen og medlemsstaterne.

Både metoder og definitioner er blevet forbedret siden 2010, om end især (årlig) overvågning af resultatindikatorer fortsat er en vanskelig opgave for forvaltningsmyndighederne.

51. Som et supplement til oplysningerne i tabel 3 offentliggør Kommissionen også de evalueringer, der udføres på dens vegne, sammen med en kvalitetsvurdering fra styringsgruppen.

53. Det fremgår tydeligt af kvalitetsvurderingen af sammenfatningen af midtvejsevalueringerne, som Kommissionen har offentliggjort på Europa-webstedet, at der i disse evalueringer er brugt kildedata af ofte varierende kvalitet og detaljeringsgrad for visse emners vedkommende, og at dette forhold nødvendigvis også afspejles i sammendraget af resultaterne og kan være en begrænsende faktor for resultaternes generelle kvalitet (http://ec.europa.eu/agriculture/evaluation/rural-development-reports/synthesis-mte-2007-2013_en.htm).

Kommissionen mener ikke, at den har ekstrapoleret dataene, men erkender behovet for at forbedre den pågældende tabel i den årlige aktivitetsrapport. Oplysningerne i dokumentet var blot en beskrivelse af en given situation i forhold til anslåede mål.

54. I lovgivningen (artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1974/2006) henvises der til vejledende (ikke-bindende) målværdier. De oprindelige mål blev desuden fastsat, før krisen påvirkede hele verdensøkonomien.

Kommissionen mener, at de ændrede økonomiske forhold kan være en god begrundelse for at ændre målene. Det har intet formål at holde fast i et mål, der er forældet, hverken af hensyn til forvaltning eller ansvarlighed. Mål kan også ændres for at afspejle ændringer i strategien i landdistriktsudviklingsprogrammerne.

Det er rigtigt, at de tjekkiske myndigheder oprindeligt havde opstillet ganske ambitiøse jobskabelsesmål. Samtidig har den økonomiske/finansielle krise i høj grad lagt en dæmper på jobskabelsen.

Derfor blev det den 27. september 2012, efter midtvejsevalueringen, det årlige gennemgangsmøde i 2011 og Revisionsrettens besøg, foreslået at revidere disse mål i forbindelse med den 8. ændring af landdistriktsudviklingsprogrammerne, hvilket Kommissionen accepterede den 13. marts 2013.

Tekstboks 2 - Brug af indikatormål

Mål bør ikke revideres for blot at afspejle den seneste projektion af resultater, men der er ingen grund til at holde fast i mål, der trods den bedste indsats ikke længere er realistiske, f.eks. på grund af ændrede økonomiske omstændigheder i det område, hvor foranstaltningerne gennemføres.

Kommissionen finder, at en sænkning af målene ikke pr. definition er ensbetydende med en reduktion af den planlagte effektivitet og/eller produktivitet. Det kan også være en erkendelse af den ændrede økonomiske sammenhæng, der gør det vanskeligere at nå en række mål, f.eks. jobskabelse.

Da mål kan fastsættes på mange forskellige måder, tages der her hensyn til identificerede strukturelle og territoriale behov, og fastlæggelsen af mål kan resultere i, at der afsættes støtte til de områder, der har størst behov, selv om støtten kunne have resulteret i højere værdier for indikatorer på andre områder.

Mål skal ikke betragtes isoleret, men i sammenhæng med programmets strategi som helhed.

55. Kommissionen offentliggør resultaterne af de evalueringer, der er gennemført på dens vegne, men også styringsgruppens kvalitetsvurdering, der omfatter nytteværdien af rapporten til Kommissionen.

56. Kommissionen offentliggør de fulde rapporter fra uafhængige evalueringsekspertes på Europa-webstedet.

Evalueringerne af landdistriktsudviklingsprogrammerne afslørede visse problemer med at påvise investeringsforanstaltningernes effektivitet, produktivitet, resultater og virkninger på en fyldestgørende og konsekvent måde. Derfor har Kommissionen iværksat en evaluering med det formål at forbedre kapaciteten til at identificere og forstå, i hvilken grad foranstaltningerne støtter fysiske investeringer:

http://ec.europa.eu/agriculture/calls-for-tender/tender-documents/2013/275093/specs_en.pdf.

Her behandles bl.a. spørgsmålet om vurdering af dødvægt. Formålet er også at forbedre påvisningen af de politiske resultater og bidrage til yderligere politisk udvikling og gennemførelse.

57. Rapporteringen af resultater i de årlige statusrapporter skal give et billede af, i hvilket omfang målsætningerne for landdistriktsudviklingsprogrammerne er nået (gælder også GD AGRI's årlige

aktivitetsrapport), ikke nødvendigvis en evaluering heraf. Desuden findes der nyttige oplysninger i de årlige statusrapporter om gennemførelsen med hensyn til økonomisk gennemførelse og output.

Se også Kommissionens svar på punkt 43.

Med hensyn til om EU's budget til udvikling af landdistrikter er forsvarligt anvendt, kan bestemte resultater og virkninger først vurderes ordentligt gennem evalueringer langt inde i programmeringsperioden og efter dennes afslutning.

58. Efter Kommissionens mening er hovedformålet med overvågnings- og evalueringssystemet at forbedre gennemførelsen (for så vidt angår overvågning) eller udformningen (evaluering) samt ansvarligheden.

61. Som det fremgår af ovenstående, var fastsættelse af mål en læringsproces, som nødvendigvis ikke var begrænset til programmernes godkendelsesfase.

Kommissionen vil gennemgå forhåndsevalueringerne og troværdigheden af de mål, der foreslås for den nye periode. Kommissionen kan dog ikke forsinke godkendelserne af programmerne unødigt længe.

Tekstboks 3 - Eksempler på variationer mellem landdistriktsudviklingsprogrammer fremkommet ved at analysere indikator mål

Som allerede anført blev den fælles overvågnings- og evalueringssamme indført for perioden 2007-2013. Disse første år har været en læringsproces for Kommissionen og medlemsstaterne. I de første udgaver af landdistriktsudviklingsprogrammerne kunne manglende benchmarks og referenceoplysninger have ført til, at der blev fastsat urealistiske mål.

Forskellen i omkostninger kan også afspejle den økonomiske situation og lønniveauet i de forskellige områder og dermed den deraf følgende forventede variation.

Første punkt - Kommissionen vil også gerne påpege, at "jobskabelse" kun er én af flere konkrete målsætninger for gennemførelsen af akse III, hvor det overordnede mål er at forbedre livskvaliteten i landdistrikter og tilskynde til diversificering af den økonomiske aktivitet. Kommissionen mener, at dette til dels kan forklare forskellene i de offentlige udgifter pr. "skabt job". Landdistriktsudviklingsprogrammet for Campania er et eksempel på dette.

62. Se Kommissionens svar på punkt 61.

Den udtrykkelige indførelse af fælles fastlagte målindikatorer understøttet af en indikatorplan for den nye programmeringsperiode som foreslået af Kommissionen burde gøre det lettere at vurdere det planlagte output og de finansielle ressourcer i forhold til de mål, der skal nås.

66. Det tager tid, inden et programs resultater og virkninger bliver synlige, og derfor kan det forventes, at programændringer, især i starten af programmeringsperioden, hænger bedre sammen med input- eller outputrelaterede faktorer (f.eks. budgetbegrænsninger eller manglende anvendelse).

Konklusionerne i midtvejsevalueringerne, som bl.a. fremkom ved hjælp af tilgængelige overvågningsdata, dannede grundlag for programændringer.

67. Ændringer af programmerne for at undgå "frigørelse" skal vurderes i forbindelse med den overordnede strategi.

68. De fælles rammer for overvågning og evaluering blev indført med programmeringsperioden 2007-2013. Fastlæggelsen af kvantificerede mål for udvikling af landdistrikter var en ny øvelse og en lærings erfaring for både forvaltningsmyndighederne og Kommissionen. Ifølge lovgivningen skal der forud kun fastsættes vejledende (ikke-bindende) mål.

Hvis programmerne for udvikling af landdistrikter blev vedtaget med et ufuldstændigt sæt af mål, blev der givet tilsagn om at færdiggøre dem. Nogle medlemsstater havde tydeligvis overvurderet de resultater, der kunne opnås med de afsatte midler, og har senere korrigeret disse overslag.

Dertil kommer, at den økonomiske sammenhæng har ændret sig radikalt og krævede visse tilpasninger af de forventede resultater.

69. På de årlige møder tages der hensyn til alle foreliggende data og oplysninger, f.eks. finansielle, overvågningsdata, evalueringsresultater osv., i gennemførelsen, og eventuelle behov for at tilpasse strategien og de finansielle tildelinger drøftes.

70. Eftersom den rapport, som Revisionsretten nævner, er en gennemførelsesrapport om strategiplaner/strategiske retningslinjer, kan den ikke indgå i den detaljerede redegørelse for budgettet for hver enkelt landdistriktsudviklingsforanstaltning.

Desuden henvises der til resultater, men man lader læseren forstå, at det er for tidligt til, at de kan offentliggøres. (jf. punkt 4: "udsigter" i rapporten).

71. Dårlige resultater for én indikator er ikke tilstrækkeligt grundlag til at ændre en politik med en gennemførelsesperiode på 7-9 år.

72. Skønt evalueringsresultaterne for den indeværende programmeringsperiode (2007-13) endnu ikke forelå, var Kommissionens forslag til reform af den fælles landbrugspolitik i høj grad baseret på erfaringerne fra den fælles overvågnings- og evalueringsramme, de løbende erfaringer fra gennemførelsen af landdistriktsudviklingsprogrammerne og evalueringerne af de tidligere programmeringsperioder og landdistriktsudviklingsforanstaltninger. Det satte Kommissionen i stand til at udvikle og underbygge en mere resultatorienteret politik med et styrket overvågnings- og evalueringssystem og afhjælpe nogle af de mangler, der blev identificeret for programmeringsperioden 2007-13.

Fælles svar til punkt 73 og 74:

Kommissionen skulle fremlægge et forslag til reform af den fælles landbrugspolitik for perioden 2014-2020 så tidligt, at den kunne træde i kraft i 2014. På grund af den nødvendige høringsproces og lovgivningsprocedurerne skulle arbejdet igangsættes i 2010. Dette betød, at det var nødvendigt at bruge de på daværende tidspunkt foreliggende evalueringsdata til vurderingen af virkninger. Kommissionen kunne ikke vente på at få nyere evalueringsresultater såsom sammenfatningen af de efterfølgende evalueringsrapporter for programmeringsperioden 2000-2006 eller midtvejs-evalueringsrapporterne for programmeringsperioden 2007-2013, uden at dette ville forsinke reformen betydeligt.

Kommissionen offentliggør dog alle evalueringer, der er udført på dens vegne, sammen med kvalitetsvurderinger, så oplysninger bliver gjort tilgængelige for Parlamentet og Rådet.

De syv foranstaltninger i bilag 4a til vurderingen af virkningerne er vigtige landdistriktsudviklingsforanstaltninger og giver en oversigt over de forskellige former for støtteforanstaltninger.

Se også svaret på punkt 56.

75. Se svar til afsnit 73 og 74.

Politiske valg er baseret på en bred vifte af oplysninger, herunder overvågnings- og evalueringsdata, og på forskellige politiske visioner for prioriteringen af problemer og mulige løsninger.

Kommissionen mener, at de spørgsmål, som Revisionsretten rejser, først bliver relevante, når der er truffet beslutning om målsætninger, og fokuserer på valget af foranstaltninger, der skal anvendes til at nå disse mål.

Oplysningerne fra overvågnings- og evalueringssystemet var ganske vist ufuldstændige og muligvis ikke altid fuldt ud pålidelige, men de var de bedste på dette stadium i lyset af de økonomiske og praktiske begrænsninger, som Kommissionen og medlemsstaterne stod over for. Kommissionen har stillet løsningsforslag til en række problemer vedrørende overvågnings- og evalueringssystemet for den næste programmeringsperiode, men det bør bemærkes, at der altid vil skulle findes en balance mellem fordelene ved overvågning og evaluering og omkostningerne og den administrative byrde forbundet dermed. Desuden vil resultaterne og virkningerne af en foranstaltning også blive påvirket af udefra kommende faktorer, og der vil derfor aldrig være 100 % sikkerhed for, hvilken foranstaltning der mest effektivt og virksomt kan nå et givet mål.

ANBEFALINGER OG KONKLUSIONER

76. Det er Kommissionens mening, at den - for så vidt angår udformningen - og medlemsstaterne - for så vidt angår gennemførelsen - har anvendt det foreliggende overvågnings- og evalueringsinput.

Kommissionen offentliggør de fulde rapporter om evalueringer, som foretages på dens vegne, sammen med de dertil hørende kvalitetsvurderinger på Europa-webstedet og sender dem til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

77. Midtvejsevalueringen gav et godt overblik over gennemførelsen af landdistriktsudviklingsprogrammerne. For flerårige programmer såsom landdistriktsudviklingsprogrammer kan bestemte resultater som f.eks. bruttoværditilvækst og følgevirkninger først vurderes ordentligt langt inde i programmeringsperioden og efter dennes afslutning.

78. Kommissionen finder, at den fælles overvågnings- og evalueringsramme er et egnet instrument til at overvåge og evaluere de fremskridt, der gøres med hensyn til at opfylde målsætningerne i EU's politik for udvikling af landdistrikter, og at det har mange stærke sider, selv om det er stødt på visse vanskeligheder undervejs.

Oplysningerne fra overvågnings- og evalueringssystemet var ganske vist ufuldstændige og muligvis ikke altid fuldt ud pålidelige, men de var de bedste på dette stadium i lyset af de økonomiske og praktiske begrænsninger, som Kommissionen og medlemsstaterne stod over for. Kommissionen, medlemsstaterne og forskellige interessenter gør en stor indsats for løbende at forbedre systemet. Denne erfaring bruges til at udvikle et forbedret overvågnings- og evalueringssystem til den næste programmeringsperiode.

Kommissionen har stillet løsningsforslag til en række problemer vedrørende overvågnings- og evalueringssystemet for den næste programmeringsperiode, men det bør bemærkes, at der altid vil skulle findes en balance mellem fordelene ved overvågning og evaluering og omkostningerne og den administrative byrde, der er forbundet dermed. Desuden vil resultaterne og virkningerne af en foranstaltning også blive påvirket af udefra kommende faktorer, og der vil derfor aldrig være 100 % sikkerhed for, hvilken foranstaltning der mest effektivt og virksomt kan nå et givet mål.

79. Kommissionen finder, at de mål, der fremgår af forordning (EF) nr. 1698/2005 og Fællesskabets strategiske retningslinjer, danner et tilstrækkeligt grundlag til at identificere politikens målsætninger. Forslag til landudviklingsprogrammer skal vurderes af Kommissionen i forhold til disse mål og til de behov, der identificeres i hver programmeringsregion (eller hvert land), og til de midler, der afsættes på dette grundlag.

Da mål kan fastsættes på mange forskellige måder, tages der her hensyn til identificerede strukturelle og territoriale behov, og fastlæggelsen af mål kan resultere i, at der afsættes støtte til de områder, der har størst behov, selv om den kunne have resulteret i højere værdier for indikatorer på andre områder.

80. For flerårige programmer såsom programmer for udvikling af landdistrikter kan bestemte resultater og følgevirkninger først vurderes ordentligt gennem evalueringer langt inde i programmeringsperioden og efter dennes afslutning.

Desuden findes der nyttige oplysninger i de årlige statusrapporter om gennemførelsen med hensyn til økonomisk gennemførelse og output.

81. Det er Kommissionens mening, at den - for så vidt angår udformningen - og medlemsstaterne - for så vidt angår gennemførelsen - har anvendt det foreliggende overvågnings- og evalueringssystem.

Overvågningsoplysninger bruges til at begrunde eventuelle ændringer af programmer for udvikling af landdistrikter. På samme måde havde midtvejsevalueringerne en retningsgivende funktion, da en række ændringer af programmer for udvikling af landdistrikter var knyttet til resultaterne af disse midtvejsevalueringer.

Kommissionen skulle fremlægge et forslag til reform af den fælles landbrugspolitik for perioden 2014-2020 så tidligt, at den kunne træde i kraft i 2014. Dette skabte et behov for at bruge de på daværende tidspunkt tilgængelige evalueringssdata. Kommissionen kunne ikke vente på at få nyere evalueringssresultater såsom sammenfatningen af de efterfølgende evalueringssrapporter for programmeringsperioden 2000-2006 eller midtvejsevalueringssrapporterne for programmeringsperioden 2007-2013, uden at dette ville forsinke reformen betydeligt.

82. Oplysningerne fra overvågnings- og evalueringssystemet var ganske vist ufuldstændige og muligvis ikke altid fuldt ud pålidelige, men de var de bedste på dette stadium i lyset af de økonomiske og praktiske begrænsninger, som Kommissionen og medlemsstaterne stod over for. Kommissionen har foreslået løsninger til en række problemer vedrørende overvågnings- og evalueringssystemet for den næste programmeringsperiode, men der vil altid skulle findes en balance mellem fordelene ved overvågning og evaluering og omkostningerne og den administrative byrde, der er forbundet dermed. Desuden vil resultaterne og virkningerne af en foranstaltning også blive påvirket af udefrakommende faktorer, og der vil derfor aldrig være 100 % sikkerhed for, hvilken foranstaltning der mest effektivt og virksomt kan nå et givet mål.

Anbefaling 1

Kommissionen har allerede reageret på denne anbefaling inden for begrænsningerne i de lovgivningsmæssige rammer for indeværende programmeringsperiode.

Det er allerede et retsligt krav, at forslaget til ændringer af programmer for udvikling af landdistrikter skal begrundes. Kommissionen vil fortsat overvåge programmernes effektivitet og produktivitet og vil i stigende grad fokusere på resultater ved periodens afslutning.

Kommissionen og medlemsstaterne bruger de foreliggende oplysninger i overvågnings- og evalueringssystemet. Således blev der taget hensyn til resultaterne af midtvejsevalueringerne i programændringerne.

83. Problemerne vedrørende midtvejsevalueringen skyldtes navnlig, at de blev foretaget for tidligt til, at virkningerne var blevet synlige. De gav dog nyttige oplysninger om programmernes gennemførelse.

For så vidt angår den efterfølgende evaluering i 2015, kan - og bør - evalueringseksperter bruge data fra forskellige kilder ("triangulation"). For den nye programmeringsperiode blev der lige fra starten taget hensyn til data til overvågning og evaluering, databehov blev afbalanceret, den administrative byrde blev reduceret, og man foretrak et system, der så vidt muligt bygger på eksisterende datakilder.

Anbefaling 2

Kommissionen godtager denne anbefaling.

Mange af resultaterne af midtvejsevalueringerne vedrørte forberedelserne til den efterfølgende evaluering, og der er allerede truffet foranstaltninger på medlemsstatsniveau.

i) Kommissionen vil i løbet af efteråret 2013 nedsætte en tematisk arbejdsgruppe under evalueringsnetværket, som skal udarbejde retningslinjer for den efterfølgende evaluering af landudviklingsprogrammerne for 2007-2013.

iii) Kommissionen arbejdede i 2008 og 2009 sammen med medlemsstaterne om at udfylde hullerne i landdistriktsudviklingsprogrammerne. For hvert af disse programmer har Kommissionens tjenestegrene påvist de manglende mål og mål, der ikke var tilstrækkelig kvantificerede, og opfordret forvaltningsmyndighederne til at forbedre deres sæt af mål. Denne indsats medførte store forbedringer i sættet af mål via ændringer af landdistriktsudviklingsprogrammer. Efterfølgende er der gjort en indsats for løbende at løse de stedse færre resterende problemer.

Håndbogen om den fælles overvågnings- og evalueringsramme indeholder vejledning i, hvordan den skal gennemføres. Desuden skal Kommissionen både nu og fremover (i form af arbejdsdokumenter, spørgsmål/svar osv.) give medlemsstaterne yderligere vejledning gennem de forskellige tilgængelige fora (Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne, Evalueringsekspertudvalget og det europæiske netværk for landdistriktsudvikling).

84. Se svar til anbefaling 3.

Anbefaling 3

Kommissionen har allerede forholdt sig til anbefalingen med sit forslag om en ny udformning af overvågnings- og evalueringssystemet for 2014-2020. I den foreslåede udformning af det nye overvågnings- og evalueringssystem vil resultaterne dog ikke blive vurderet for den enkelte foranstaltning, men på det mere hensigtsmæssige indsatsområdeniveau. Det omfatter en række ændringer sammenlignet med det fælles overvågnings- og evalueringssystem. I stedet for midtvejsevalueringer vil der blive udarbejdet udvidede årlige gennemførelsesrapporter i 2017 og 2019, som vil omfatte evalueringsresultater. Den første vil blive koncentreret om elementer vedrørende programstyring og den anden om at tilvejebringe en indledende vurdering af virkningen af landdistriktsudviklingsprogrammer. Medlemsstaterne skal gennemføre evalueringsaktiviteter i løbet af hele programmeringsperioden i overensstemmelse med evalueringsplanen, der indgår i landdistriktsudviklingsprogrammerne. Vurdering og rapportering af politikens resultater og virkninger vil blive sat i tættere forbindelse med selve gennemførelsen af landdistriktsudviklingsprogrammerne.

Der vil blive indført kvantificerede målindikatorer for hvert indsatsområde. Der stilles krav om årlig rapportering i de årlige gennemførelsesrapporter for hvert område, og en af erfaringerne fra gennemførelsen af den fælles overvågnings- og evalueringssystem er, at det ikke altid er muligt eller relevant for resultatet. For nogle indsatsområder er målindikatoren fastsat på outputniveau. Hvor den relevante resultatindikator er mere kompleks og ikke egnet til den årlige målovervågning, vil dens værdi dog blive vurderet gennem evaluering og medtaget i rapporterne for 2017 og 2019 og den efterfølgende rapport.

i) Indikatorer kan bidrage til evalueringen af en politik, men en indikatorværdi er i sig selv af begrænset værdi og kan være meningsløs. Det er sjældent en enkelt foranstaltning, der bidrager til at nå et mål, oftere er det flere foranstaltninger, der samlet bidrager dertil, og på samme måde kan en enkeltstående foranstaltning bidrage til flere mål. Outputdata indsamles på foranstaltningsplan. Kommissionen foreslår, at resultatindikatorerne for den nye periode vurderes på indsatsområdeniveau, hvilket kan resultere i, at en række foranstaltninger supplerer hinanden.

Den strategiske tilgang til politikken for 2014-2020, der er baseret på prioriteringer og indsatsområder, og hvor foranstaltningerne bidrager til at skabe fleksibilitet, som det fremgår af interventionslogikken og indikatorhierarkiet, der er knyttet hertil, viser forbindelserne mellem de forskellige indikator typer og de forskellige målsætningsniveauer.

ii) Kontrol af datakvalitet er en integrerende del af et overvågnings system i henseende til den delte forvaltning.

85. Kommissionen mener, at de tre overordnede mål for udvikling af landdistrikter er tilstrækkelig klart fastlagt i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1698/2005. De er yderligere specificeret og uddybet i betragtningerne i Fællesskabets strategiske retningslinjer. Medlemsstaterne bruger disse mål i deres programmering.

I forbindelse med godkendelsen af planerne for udvikling af landdistrikter foretog Kommissionen en analyse for at kontrollere, at programmerne og foranstaltningerne er i overensstemmelse med Fællesskabets strategiske retningslinjer og de nationale strategiplaner, og at de overholder de relevante lovbestemmelser.

For perioden 2014-2020 vil Kommissionen udvikle og uddybe en mere resultatorienteret politik med et styrket overvågnings- og evalueringssystem og afhjælpe nogle af de mangler, der blev identificeret for programmeringsperioden 2007-13.

Anbefaling 4

For 2014-2020-perioden udarbejder Kommissionen og medlemsstaterne en overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik som helhed, herunder overvågnings- og evalueringsrammerne for landdistriktsudviklingsprogrammerne. I den forbindelse er der fastlagt en række obligatoriske fælles indikatorer med krav om yderligere indikatorer, hvor dette er nødvendigt, til at håndtere det enkelte programs særlige karakter.

De fælles indikatorer danner også grundlag for forbindelsen mellem politikken om udvikling af landdistrikter og den bredere 2020-strategi.

i) Der vil blive indført kvantificerede målindikatorer for hvert indsatsområde. Der stilles krav om årlig rapportering i de årlige gennemførelsesrapporter for hvert område. For nogle indsatsområder er målindikatoren fastsat på outputniveau. Hvor den relevante resultatindikator er mere kompleks og ikke egnet til den årlige mål overvågning, vil dens værdi dog blive vurderet gennem evaluering og medtaget i rapporterne for 2017 og 2019 og den efterfølgende rapport.

ii) Kommissionen kan ikke godtage denne del af anbefalingen. I den foreslåede udformning af det nye overvågnings- og evalueringssystem vil resultater og virkninger ikke blive vurderet på foranstaltningsniveau.

Kommissionen og medlemsstaterne udarbejder en overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik som helhed, herunder overvågnings- og evalueringsrammerne for landdistriktsudviklingsprogrammerne. I den forbindelse er der fastlagt en række obligatoriske fælles indikatorer med krav om yderligere indikatorer, hvor dette er nødvendigt, til at håndtere det enkelte programs særlige karakter.

Foranstaltnings-"fiches" for fælles indikatorer kommer til at omfatte oplysninger såsom kilde, leverandør, indsamlingshyppighed, målingsenhed osv. for at sikre en harmoniseret, konsekvent tilgang.

I denne ramme tages der hensyn til behov for oplysninger til gennemførelse og udvikling af politikker, men man har dog også forsøgt at begrænse den administrative byrde og omkostningerne ved indsamling af data.

iii) Hvert landdistriktsudviklingsprogram er genstand for en forudgående vurdering, hvor man bl.a. vil vurdere den interne sammenhæng i det foreslåede program, sammenhængen mellem tildelingen af budgetressourcer og landdistriktsudviklingsprogrammets mål, samt om de kvantificerede mål er realistiske.

Resultater af de forudgående evalueringer og henstillinger heri vurderes i forbindelse med godkendelsen af landdistriktsudviklingsprogrammerne.

86. Målrkning kan opnås på mange måder ud over udvælgelses- og støtteberettigelseskrterier. Man kan f.eks. differentiere på sektor- og regionsplan, differentiere støtteintensitet pr. type modtager eller pr. type investering, eller man kan indføre støttelofter.

Uanset hvordan landdistriktsudviklingsprojekter udvælges, er det vigtigt at måle output, resultater og virkninger af programmerne for at kunne udnytte erfaringerne til fremtidige programmer. Dette betyder, at der under alle omstændigheder er behov for indsamling og analyse af data og de dermed forbundne omkostninger.

87. Se Kommissionens svar til punkt 57 og 77.

Kommissionen offentliggør de rapporter om de evalueringer, som foretages på dens vegne, i deres fulde ordlyd sammen med de dertil hørende kvalitetsvurderinger på Europa-webstedet og sender dem til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

Anbefaling 6

Kommissionen mener, at resultaterne af midtvejsevalueringerne er blevet fulgt op i tilstrækkelig grad. Der er sendt breve til forvaltningsmyndighederne med spørgsmål om, hvilke foranstaltninger der skulle træffes i relation til anbefalingerne i midtvejsevalueringerne, og dette spørgsmål blev også drøftet på de årlige gennemgangsmøder. Desuden afholdt evalueringshelpdesken i 2011 fokusgruppemøder i hver medlemsstat om resultaterne af midtvejsevalueringerne.

i) I stedet for en midtvejsevaluering har Kommissionen for perioden 2014-2020 foreslået at uddybe de årlige gennemførelsesrapporter i 2017 og 2019, som vil omfatte evalueringsresultater. Den første vil blive koncentreret om elementer vedrørende programstyring og den anden om at tilvejebringe en indledende vurdering af virkningen af landdistriktsudviklingsprogrammer. Medlemsstaterne skal gennemføre evalueringsaktiviteter i løbet af hele programmeringsperioden i overensstemmelse med evalueringsplanen, der indgår i landdistriktsudviklingsprogrammerne. Vurdering og rapportering af politikens resultater og virkninger vil blive sat i tættere forbindelse med selve gennemførelsen af landdistriktsudviklingsprogrammerne.

ii) Kommissionen offentliggør de rapporter om de evalueringer, som foretages på dens vegne, i deres fulde ordlyd sammen med de dertil hørende kvalitetsvurderinger på Europa-webstedet og sender dem til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten. Kommissionen mener, at formålet med evalueringerne er at forbedre beslutningstagningen (ved at forklare, hvad der virker og hvorfor) og at påvise ansvarlighed på grundlag af en uafhængig kontrahents arbejde.

iii) Mens der kan drages erfaringer fra de efterfølgende evalueringer, er 2015-rapporten ikke nødvendigvis det bedste sted til at analysere virkningerne for eventuelle fremtidige programmer. De årlige gennemførelsesrapporter for 2014-2020 kommer til at indeholde et resumé af evalueringsresultaterne, og det er hensigten, at dette kan omfatte relevante resultater fra de efterfølgende evalueringer for 2007-2013.

Tabel 1 a - Kommissionens svar på resultaterne af overvågningen og evalueringen af landdistriktsudviklingspolitikken i Revisionsrettens sær- og årsberetninger

Særberetning nr. 5/2010

Gennemførelsen af Leadermetoden til udvikling af landdistrikterne

Den efterfølgende evaluering af Leader+... vedrører] spørgsmålene om udgifternes effektivitet og produktivitet. Det er normal praksis at foretage en efterfølgende vurdering af et politisk instruments virkning og effektivitet. Denne evaluering indgår i det standardiserede evalueringsforløb for politikker.

De relevante oplysninger i den efterfølgende evaluering af Leader+ vil danne grundlag for Kommissionens videre arbejde med Leadermetoden.

Særberetning nr. 7/2011

Er støtten til miljøvenligt landbrug udformet og forvaltet godt?

Kommissionen har under programmernes godkendelse verificeret, at foranstaltningen og målene så vidt muligt er specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte. Kommissionen ønsker yderligere at understrege behovet for, at medlemsstaterne sikrer, at delforanstaltningernes mål er i overensstemmelse med de generelle mål for miljøvenligt landbrug. De faktiske miljøfordele ved delforanstaltninger kan først konstateres en vis periode efter deres gennemførelse.

Særberetning nr. 8/2012

Intensitet af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter

De nuværende erfaringer med learning by doing har vist, at det er en udfordring at definere resultatindikatorer, og Kommissionen, medlemsstaterne og forskellige interessenter har gjort en stadig og stor indsats for at forbedre metoden, pålideligheden og sammenligneligheden. Overvågnings- og evalueringssystemet skal revideres af Kommissionen og medlemsstaterne for at forbedre dets effektivitet - navnlig hvad angår pålidelighed og sammenlignelighed - og fremme ejerskab gennem deling af god praksis og kapacitet.

Særberetning nr. 1/2013

Har EU's støtte til fødevarerindustrien effektivt og produktivt bidraget til at forøge værdien af landbrugsprodukter?

Den kommende syntese af midtvejsevalueringer forventes at give et overblik over de tilgængelige oplysninger om gennemførelsen af foranstaltning 123 og om resultaterne for resultatindikatorerne.

I den efterfølgende evaluering skal medlemsstaterne igen rapportere om resultaterne for resultatindikatorerne, denne gang for hele programmeringsperioden.

Særberetning nr. 6/2013

Har foranstaltningerne til diversificering af økonomien i landdistrikterne givet medlemsstaterne og Kommissionen valuta for pengene?

Kommissionen er i samarbejde med medlemsstaterne i færd med at udarbejde en ny version af den fælles overvågnings- og evalueringsramme for den kommende programmeringsperiode, som vil gøre det muligt for hvert enkelt landdistriktsudviklingsprogram at vurdere fremskridt i gennemførelsen ud fra fælles opstillede målindikatorer for de for programmet valgte prioriteter og fokusområder. Grundlaget er en indikatorplan, der for hvert indsatsområde indeholder et mål samt planlagte output og udgifter for de foranstaltninger, der vil blive gennemført for at nå programmets

mål. Indikatorplanen giver en mere nøjagtig beskrivelse af den kvantificerede interventionslogik for hvert enkelt program end den nuværende stive aksestruktur.

Årsberetning 2011, kapitel 10

Kommissionens tjenestegrene har overholdt forpligtelserne i finansforordningerne og instrukserne til udformning af de årlige aktivitetsrapporter. Kommissionen forbedrede de stående instrukser for de årlige aktivitetsrapporter for 2011, hvad angår virkning og effektivitet, og anmodede generaldirektoraterne om på eget initiativ at tilføje indikatorer vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning i del 3. Kommissionen er overbevist om, at disse rapporter som helhed indeholder tilstrækkelige oplysninger om resultater.

Aktivitetsrapport for 2011: I størsteparten af midtvejsevalueringerne blev der ikke givet oplysninger om kvantificeret virkning, idet der blev henvist til, at midtvejsevalueringerne blev udført for tidligt i programmeringsperioden til, at der kunne registreres målbare virkninger og konsekvenser. Virkningerne har at gøre med langsigtede processer.